

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Gudrun Kjellner*
 Härad: *Östbo* Berättare: *Frans Pettersson, Grimarp*
 Socken: *Gällared* Berättarens yrke: *f. d. bonde*
 Uppteckningsår: *1955* Född år *1877* i *Gällared*

Moöte med fruntimmer bet. ofur. s. 1.

Medel mot eng. sjukhus. s. 1.

Olika försiktighetsåtgärder
vid begravning och vid köp av djur. s. 1-2.

Margi med orkedlös häst. s. 2.

Glossor. s. 2-3.

Hemmetts prydnade. s. 3-4.

LUF 49.

Arbetslöner. s. 4.

Stråk:

Om någon skulle gå bort och man
ville ett frustimmer, betydde det att
och man måste vända.

När ett barn hade engelska sjukhan
"shivan", lade man en stark met stav
över en gräs, som grävs just i korsningen
där två luffäljen dräpits från från två
häll. Man lag sedan och förde barnet
under gräset och över och under igen
tre gånger. Sen skulle barnet bli bra.
(En fabel som berättelsen var med om detta)

För att inte luften skulle rika
från gården tillsammans med luffet
skulle man sätta ut mjöl i ladugården
begravningsdagen.

Om man på märken köpt en
ko eller ett par slutar, måste man, innan

ACC. N:R M. 13912:2.

Opusen leddes in i ladugården, gå fram
där slugan med dem och ropa: "Här kom-
mer di och di". Sedan ledde man in
dem i ladugården över eggjäm med
egg på.

Det var en man i lynn, som
ingen vågade kära före, för då ledes
hästen orkeslös. Mannens vita häst ledes
aldrig lätt utan sprang alltid fort - men
så smöjde han också sina vagnar
när natten! Man kunde dock beta sin
hästs orkeslöshet efter nötet: man betade
upp ett häst, som vuxit i ett annat häst
och en bit av detta skulle man kila
in i loghäst. Detta var ett bra botemedel
(90-talet)

När man skördade, skulle man
ta några skär och lägga under en sten,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 13912:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sei att ingen kunde se om ta det.
Detta skulle glosan ha julkvällen.

Slimmets pyndande. (bondgård på 80-talet)

Vid jul hade man lare på golvet
och på annandagen fogs det bort - jul-
dagen fick man inte ens göra rent i ladu-
gården - för bnhades aldrig.

När det slutades en jämf i och man lemlade
man vit sand och så gnet man met
en borste av lallris. Golvet var alltid täckt
med mattor. På väggarna hade man hängt
tavlor, som föreställde Jern Slimmelsfärd, Jern
korsfästelse, Nattevarden, Waldenshörn, Roserius
och Luller. Bråpen pyndes med pappers
girlander. Vid en hörnet stod en stor öppen
spis till på 90-talet, då man satte in rör-
spis. Kåbelugnens lemlas evkiny 1920

ACC. N:R M. 13912:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När det fanns skomakare eller skräddare
i huset, såg barnen om lysta med stickor
som de sagt är det finaste fjärdias, de
kunnat hitta i skogen. I slutet av 80-talet
fick man fotogenlampor. Det fanns
brukvärt i fönstret, särskilt mysten-
bräd. Om man kunde mysa är en stickling
utan någon såg det, väckte lädret bra.

Söneförhållande: vid 14 års-ålder gick jag
till Ålgård (½ mil) om plöjde potatis
för 50 öre om dagen och jag fick då föda
mig själv. Högg senare skog för 2 öre
stücken. Vid byggs arbetade jag från kl
6 på morgonen till 4 på kvällen för
1,75 och det var grova pengar (1903-04)